

niet zien, daar zijn ze te klein voor. Een blinde kan niets zien en wat doet hij? Hij tast de voorwerpen die hij „bekijken” wil, af.

Zo tasten de natuurkundigen deze kleinste deeltjes af met kunstmatige vingers, die gevormd worden door wat de versnellers leveren.

Vóórdat wij het cyclotrongebouw uitgaan, merkt professor Jonker nog op dat aan de beveiliging de grootste zorg is besteed. Er zijn „dodemansknoppen” zoals de machinist van een elektrische trein die kent, en wij hebben de metersdikke betonnen deuren van de schietkelders betast.

Wat nu het eigenlijke laboratoriumgebouw betreft, dit kwart kilometer lange bouwwerk vertoont een zogenaamde kamstructuur. Dit wil zeggen, dat het hoofdgebouw van voren en van achteren uitstekende vleugels heeft.

Ergens boven, op vijf hoog, zien we lichten branden.

Daar wordt college gegeven, horen we. Een klein deel van het gebouw is namelijk al in gebruik genomen.

Noodgedwongen, wegens het zo nijpend ruimtegebrek.

Heel ver weg lijken de ramen, waar het lamplicht doorheen schijnt, — en beneden

Het cyclotron staat klaar om naar binnen getrokken te worden

